

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA **C. G. T.** NIN AYLIK GAZETESİDİR
POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

CGT HEPİNİZİN YENİ
YILINI KUTLAR İYİ
GÜNLER DILER

N° 16 - Déc. 76-Jan. 77 - 1 F

DIGNITÉ
LIBERTÉ

SOMMAIRE :

● SAYFA 1

Edito

Se un droit

Eve yerleşme sorunu

● SAYFA 2

Chronique juridique
Le regroupement familiale

Aile getirmek için konut
sorunun önemi

● SAYFA 3

Foyer A.D.E.F.

A.D.E.F.

● SAYFA 4-5

Evi havalandırma sorunu
hayati bir meseledir
Gelecekte kötü şartlarda
oturanlar kalmayacak mı ?

Kiralık otel odaları
CGT nin göçmen işçiler
üzerine geniş kampanyası

Lojman sorunu

Yeni tedbirler
mücadeleye sonuna kadar
devam etmek
vagonlarda yaşayanlar

Kiracılar derneği

Lojman ödenekleri

Yollar arasındaki site

Göze batan bir misal

● SAYFA 6

Pour tous les travailleurs
L'intersyndical
Mozambique
Espagne

Portekizde sendikaları
bölme çabaları

Emperyalizmin neokolonya-
lizmine vurulmuş bir darbe
İspanya 12 kasım genel
grevi

● SAYFA 7

Spectacle

Sidi monsieur
Paysan en colère

Bay beyefendi

Plan tiyatrosunda :
öfkeli köylüler

Okuyucu köşesi

● SAYFA 8

Türkiyeden haberler

éditorial

EVE YERLEŞME SORUNU

Ev sorunu göçmen işçiler için haksızlıklar ve ırkçı tutumlarla doludur. Yeni lojmanlar ve foyelerin yapımında olsun fransa yeni gelenleri karşılayış şartlarında olsun ilerlemeler olduğu görülmektedir.

Fakat bu işlerin gerçekleşmesine katkıda olan daima göçmen işçilerin kendi paralarıdır. F.A.S. göçmen işçiler için foyeleri geçici oturma yerlerini ve daha başka lojmanları yapıp işleten kuruluşların ve emlak şirketlerinin para kaynağıdır dolaylı gerçek olan yabancı işçilerin oturdukları evlere bu katkısından dolayı kira konusunda gereken adil önlemler alınmıyor. Bu şekilde 4 çocuğu memlekette kalan bir cezaırlı veya İtalyan aile babasının çocuk paraları olarak eline senede 12 bin frank eksik para geçmektedir.

Kendisine bu konuda söz hakkı tanınmadan bu paraları kullanıldığı gibi çift kira ödemek zorunda bırakılıyor. Her ay memlekette kalan ailesinin kirası ile beraber kendi oturduğu evin kirasını da veriyor. Bu nedenle C.G.T. göçmen işçilerin lojman sorunlarıyla ilgili fransa çapında bir kampanya açmaktadır. H.L.M.lerde foyelerde veya ottelerde oturanlar kemer sıkma politikasının bir kez daha kurbanları olmamalıdır.

C.G.T.göçmen işçilerin yoğun olarak kaldıkları yerlerde toplantılar düzenliyecektir. C.G.T.foyerlerde kalanlara foye yönetmeliği ile ilgili bir tasarı ve foyelerde kalan göçmen işçilerin lojman ödentilerinin ödenmesi için eylemler teklif ediyor. Göçmen işçilerin konut sorunu ile ilgili mücadelesi milyonlarca emekçinin 7 ve 23 ekimdeki grev ve gösterilerden ayrı düşünülemez.

Bu mücadele patronların kemer sıkma politikasının başarısızlığı ve istemlerin koparılmasıyla sonuçlanacaktır.

KAKLARIMIZ

AİLE GETİRMEK İÇİN KONUT SORUNUNUN ÖNEMİ : DAYATILAN ŞARTLAR :

Sadece ortak pazar ülkelerinden gelen işçiler ailelerini fransaya serbestçe getirme haklarına sahiptirler. Diğer ülkelerden gelen işçiler için şartlar değişiktir. Ailesini fransaya getirecek olan bir göçmen işçinin en az bir senedir fransada oturuyor olması gerekmektedir ve aynı zamanda sürekli olarak bir işte çalışması şarttır. İşsiz iken ailesini getirmek için yetkililere baş vurduğunda olumsuz cevap alır. Ailesini getirmek isteyen göçmen işçiden istenen en önemli şart lojman konusunda istenenlerdir istek yapıldığı sırada göçmen işçi ailesiyle beraber oturmağa müsait bir ev kiralaması veya satın alması gerekmektedir. Bundan başka ailesinin fransaya geliş tarihinde girebileceği bir ev ayarlaması şart koşulmaktadır.

Aile lojmanının göçmen işçinin ailesiyle birlikte oturabilir bir halde olması gerekmektedir. Bunun için yetkililer oturulacak lojmanın genişliğine ve donatımına bakmaktadırlar. Aile getirme işlerinde aranan formaliteler aşağıda gösterilmiştir.

- Oturma ve çalışma izni (carte de travail, carte de séjour)
- O tarihten bir önceki ayın fişdöpeyi (fiche de paye) çalışma belgesi (certificat de présence au travail)
- Aile cüzdanının konsolosluk tarafından tercümesi veya aile fertlerinin nüfus cüzdanlarının süretlerinin konsolosluk tarafından tercümesi
- Kira makbuzu (Quittance de loyer) kontrat (evin kiralandığını gösteren belge)

Bütün bu formaliteler tamamlandıktan sonra birde dilekçe kağıdı doldurulup. Şu adrese gidilmesi gerekir : « Direction départementale de l'Action Sanitaire et Sociale ».

Bu işlemlerden sonra ONI tarafından gönderilen memurlar evi kontrol etmeye gelirler. Ayrıca isteği yapan göçmen işçi ile ilgili DDASS tarafından sosyal bir araştırma yapılır. Bundan başka valilik (préfecture) tarafından bir polis araştırması yapılır.

Yapılan isteğe verilen olumlu cevap mektupla kendisine iletilir. Ondan sonra işçinin ONI'ye 375 frank ödenmesi lazımdır. Bundan başka göçmen işçinin ailesinin türkiyede bir doktor muaynesinden geçmesi gerekir.

Avrupa ülkelerinden bir işçinin getireceği ailesi için yolculuk masrafları ONI tarafından ödenir. Buna karşılık afrika ülkelerinin işçileri bu haktan tam olarak yararlanamazlar.

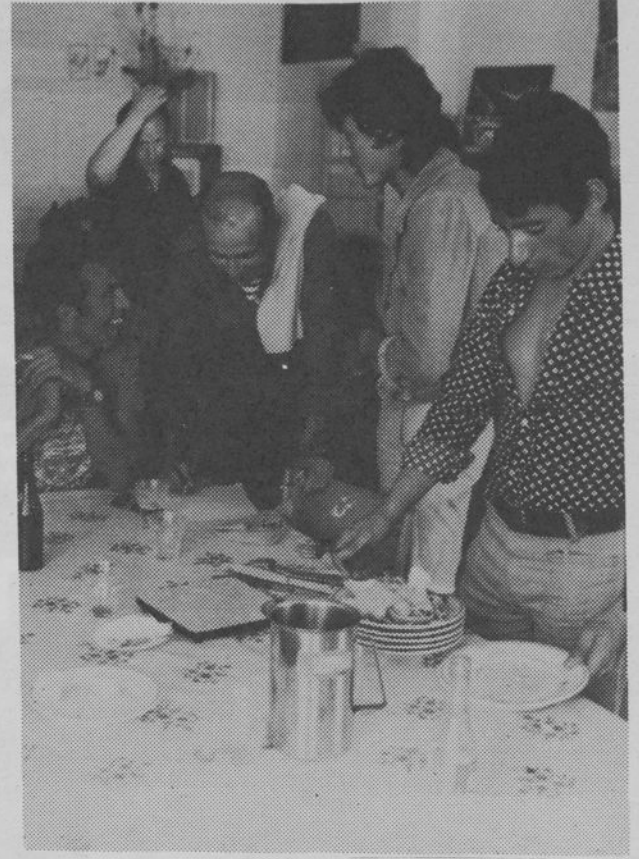
Ailenin fransaya gelişinden sonra işçiye hemen bir « yerleşme primi » verilmelidir. Bu prim denemek için bir yıl müddetle F.A.S. tarafından veriliyordu. Miktarı ise lojmanın büyüklüğüne göre ayarlanmaktadır. (genel olarak bu lojmanın üç aylık kirası). Fakat bu paranın ödenmesi bu gün oldukça kısıtlanmıştır. Bir yandan aylık geliri belirli bir miktarın altında olanlar (ekim 1976 da 3000 franktı) diğer yandan bu primin ulusal yabancı işçiler bürosuna baş vurmayan cezayirden ve ortak pazar ülkelerinden gelen işçilere ödenmesi garanti edilmemiştir.

BİR KAÇ NOKTA :

1 - Göçmen işçiler devlet sekreteri, yabancı işçilere ailesini getirme hakkının tanınacağını söylemişti. Gerçekte : Emekçi « elverişli » bir lojmanı kendisi bulmak zorunda arkasından araştırmalar gelmekte (Bu araştırmalar sadece lojman üzerinde olmamakta. Aynı zamanda ailesel durum, ailenin geliş nedenleri, geçim durumu, emekçinin durumu hakkındadır).

2 - Yerleşme primi F.A.S. (sosyal faaliyetler fonu) nca ödenmektedir. F.A.S. emekçilerin ülkelerinde kalan ailelerine verilmeyen aile yardımlarıyla beslendiğine göre, emekçilerin bizzat kendileri bir defa daha emekçi politikasını beslemektedir.

3 - 9 Temmuz 1976 kararnemesi ailelerin geliş için gerekli sürenin azaltılmasını ve yardımın artırılmasını öngörüyor. Bu prensiplerin gazetede uygulanması gerekmektedir.

**CGT nin ulusal fedarasyon komitesi
şu haklar için mücadeleye
karar vermiştir :**

- En aşağı ücretin **2000** olması
- Bir aylık karşılıksız ücret

Ailenin gelmesi için istenen lojman boyutları :

a) Lojmanın : İçme suyunun olması

- Pis suları boşaltma boruları.
- Tuvalet.
- Bir ısıtma imkanının olması.

b) Lojmanda aranan genişlik.

- Çocuksuz bir aile veya iki kişi için ..... 15 m²
- 3 Kişi için ..... 35 m²
- 4 Veya 5 kişi için ..... 55 m²
- 6 kişi için ..... 66 m²
- 7 kişi için ..... 75 m²
- 8 veya daha fazla kişi için .. 86 m²

Dikkat : Lojman yardımı için istenen genişlik daha fazladır (2 kişi için : 25 m², 3 kişi için : 45 m²).

ULUSAL BİR TOPLU SÖZLEŞME İÇİN

5 ekim 1975 de René Lomet başkanlığındaki C.G.T. delegasyonuna sayın Dijoud ; Musa Konatenin de içinde bulunduğu 16 kişinin durumları üstüne dönmeye hazır olduğunu ima etti. « Şimdi yeni hükümetle birlikte yabancı işçiler devlet sekreterliğinin işi daha kolaylaşıyor. »...

Böylece Lojman konusunda foyarlerde kalan yabancı bekar işçilere 60 ile 70 frank arasında bir yardım teklif edecektir. Sendikalar sonacotranın ve yakında A.D.E.F. nin yönetim kurullarına gireceklerdir.

Devlet sekreteri tatil paralarının kesintisiz olarak verilmesine razıdır. Fakat patronlar istememekteyler.

Kendisi « Hamile kadınlara öncelik kartı vermede ve yabancı işçilere trenlerde yapılacak indirimle ilişkin problemleri çözmeye hazır olduğunu, önceki hükümetin yavaşlığı gerekenin yapılmasına müsaade etmedi » diyor. Kısacası bir sürü vaatler. Biz böyle şeyleri oldukça sık işittik, meseleler üzerine kararımızı vereceğiz. Bunu tersine C.G.T. delegasyonu Fransada yabancı işçiler üzerine çöken emniyetsizliğin üstüne bastırıyor. Irkçı kampanya, hükümet söylemleri, prens Poniatowski ve polislinin yabancıları bir numaralı şüpheli gibi göstermeye yönelik tutumları açıktır.

C.G.T. ekonomik krizin suçlularının arandığı suçlular arasında sömürünün kurbanları, zenginliklerin yaratıcısı yabancı işçilerin'de konulmasını istemiyor. Biz bu suçlular arasında daha çok, hiç bir ceza görmeksizin Chrisler ve Citroen de etkili hareket yapan faşist gurupları hele hele krizden faydalananları, yani Dassaut' ları, Petrolcülerini ve diğerlerini görmek isterdik.

Aynı şekilde C.G.T. Fransız hükümetinin gösterdiği pasifliği, sendikalı işçilere konsoloslukların el atmalarını veya tatil dönüşlerinde Faşist militanların tutuklanmalarını hoş görmeyecektir. Musa Konatenin dönüşü ve bu ilk zaferden sonra, Yabancı emekçiler yüksek komüsyonunun toplantısı esnasında cevaplar getirilecekmi ?

HER ZAMAN ÖNCÜ GİRİŞLERDE BULUNAN C.G.T. SINIRDIŞI EDİLEN 16 KİŞİYİ KORUYOR

İçişleri bakanı danıştaya ; C.G.T. inşaat militanı Mussa Konate'ye karşı suçlamalarını tekrarladı.

Aynı deliller Nisan ayında sınır dışı edilen üç kişi içinde geliştirildi : Bakanın, onların kamu düzenini bozacaklarında korkmasından kuvvetli sebepler vardır. Sonuç olarak vazgeçmediği bir karar aldı.

İç işleri bakanı Prens, işi oldu bittiye getirip, bu belgeleri ispatlamak tedbirini almaksızın Fransanın en yüksek hukuki mahkemelerinin önüne koydu.

Sonacotra ile bir müzakere toplantısına katılmak sınır dışı edilmek için bir sebepmidir ?

Arkadaşlarının güvenini kazanıp onlar tarafınran delege seçilmiş olmak sınır dışı olmak için bir sebepmidir ?

Danıştay Musa Konate'ye şöyle cevap verdi ; « Hemen sınır dışı edilmenizi gerektiren bir suç işlemediniz ».

Seine st Denis'nin sınır dışı etme komüsyonu, Musa Konate'nin sınır dışı edilmesinin ertelenmesini istedi.

İşte bunun için. Bakan'ca ; sınır dışı edilenleri çok iyi savunduğu için Seine st Denis Mahhali birlik sekreteri Jean Ballanger'i ve işlemler üzerinde soruşturma yapıp, onları ilk olarak danıştaya sunduğu için Pierfitte'in Belediye Başkanı yardımcısı Denis Laurent'i suçlamaktan başka çare bulamamaktadır. Sayın içişleri bakanı şunu bilsinki ; C.G.T. militanları yabancı arkadaşlarını her zaman savunmaktan şeref duyarlar.

A.D.E.F.

A.D.E.F. Foyarlerinde oturanların; hızla artan kiralara, kötü ikamet şartlarına karşı ve öğütlenme, savunma hürriyetleri için mücadeleleri, inşaat ve maden patronları federasyonlarına ait bir şirket olan ve yabancı işçilerin oturduğu A.D.E.F. te bir gerçektir.

Oturanların bir çok aylardan beri kira grevinde bulunduğu Creteilde, bazı hashas haklar elde ettikleri halde, durum budur, Hassas diyorum çünkü bu zamana kadar verilen sözler hiç tutulmamıştır.

Her oda başına bir tane olmak üzere 112 buzdolabı yerleştirilmişti fakat oturanların kira grevi devam ediyor, çünkü A.D.E.F. tarafından hazırlanmış bir protokol projesinde, A.D.E.F. yaptığı sözü vaatleri bile rek unutuyor.

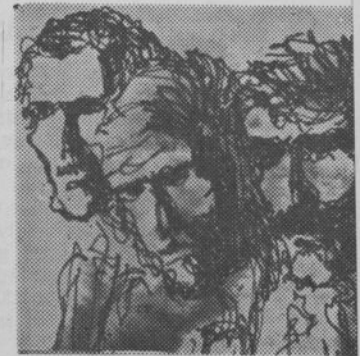
— Sadece Creteil değil bütün A.D.E.F. foyarlerinde, işletmenin oturanlardan kurulan bir komite tarafından kontrol imkanı.

— Eylül ayı sonuna kadar bütün yemek pişirme ocaklarının değiştirilmesi.

— Her geç kalan kiranın ödenmesi için altı aylık bir müddet tanınması.

— Ulusal yapıda iki taraflı genel anlaşmalar mümkün olduğu kadar çabuk yapılmalıdır.

C.G.T. kendi tarafından buna hazırdır, bütün foyarlerde oturanlara bir lojman ödeneği verilmelidir.

● YOLLAR ARASINDAKİ SİTE

Hauts seine vilayetinin Genevillier kasabasında oturdukları siteyi sağlığı elverişli olmadığı için işgal eden göçmen işçiler bu sitelerde yeniden oturmaya başlamışlardır. Bu sitenin bir tarafından tren yolları diğer tarafından ise kara yolları geçmektedir. Site ilgililerinin dedikleri gibi sağdan ve soldan geçen tren ve kara yolu bu siteye yaşama koşullarına hoş bir görünüm vermekte aksine siteyi diğer mahallelerden tamamiyle ayırmaktadır. Gerçekler her zaman için patronların uydurdıkları hayal mahsülü olan vadeleri ve yalanları alaşağı etmektedir. Burada daha henüz okul çağındaki olan 33'er un üzerinde çocuk vardır.

Sitenin sakinlerinden olan bir göçmen işçi oradaki hayatlarını ve sorunlarını şöyle anlatmaktadır. « Burada her şey okadar kötüki açık kalple şunu söylemek isterim. Biz buraya sıkıştırıp bırakmak istiyorlar ». Hissi bir şekilde söylenmiş olan bu sözler oradaki sayısız ailenin haksız yere derde bırakılışını anlatmaktadır. Her şeyin böyle olmasına rağmen Hauts seine valisi onlara şanslı olduklarını söylemektedir. Halbuki göçmen işçilerin ne bir dinlenme ne bir spor yapma olanakları yoktur. Bize derinlerini anlatan göçmen işçi şöyle devam ediyordu : « Burada herhangi bir sorunumuz olduğu zaman polis çağırıldığımızda, polisler gelmek zahmetinde bile bulunmuyorlar. Ve sorunlarımızı kendi aramızda halletmemizi söyleyerek, « ne haliniz varsa görün » diyorlar. »

Bir ara durduktan sonra, göçmen arkadaşımız yine devam ediyor : « Bay Dijoud'a yazı yazdık bizim işlerimizle ilgilenmesini söyledik. Uzun zaman bekledik fakat M. Dijoud'dan hiçbir haber çıkmadı ve yine ayda 470 frank ödemeye başladık. Bakınız, şu pencereye kontraplağa pencere arasından giren rüzgarı düşünün. CETRAFA ya bir yazı yazdık ve lojmanları tamir edene kadar kiralarnın ödemesinin durdurulmasını istedik fakat her şey olduğu gibi kaldı. »

Ve arkasından 4 delege seçtiklerini ve bu delegeleri valiyeye gönderdiklerini söyledik göçmen arkadaşımız. Fakat bu delegeleri görmek bile istememiş vali. « Bunlar bizim durumumuzu yeterli kadar bilmiyorlar anlaşılabilir diye devam ediyor ve arkasından 300 yataklı iki bekar foyerinin yapım halinde olduğunu söylüyor, bu foyelerde kadınların rahatsız olmalarını için odalar arasında ayırım yapılmasını istediklerinde ve « biz müstümanız » dediklerinde onlarla dalga geçiyor.

● GÖZE BATAN BİR MİSAL

Renault fabrikasında bir işçi fabrikadan araba alabilmek için ancak 4 yıl çalıştıktan sonra araba talep etme listesine yazılabilmektedir. Ailesi fransada olmayan göçmen işçiler için durum dahada ilginçtir. Ailesi burda olmayanlar ise renault'da 10 yıl çalıştıktan sonra araba talep etme listesine yazılabilmektedir. Bakın, şu patronların insanlık anlayışlarına, renault'dan bir araba alabilmek için ya aileni sırtında taşıyacaksınız ya da 10 yıl aileden ayrı yaşayacaksınız. Renault'da ve diğer fabrikalarda niçin yeni uygulamalar yapılmıyor ?

Geçen sene renault fabrikasında 500 lojman boş olarak bekletiliyordu CGT işçileri haklarını aramaları için harekete geçirdi. Bir kaç ay sonra yalnız 176 tane lojman boş kalmıştı. Fakat mücadele burada bırakılmamalıdır, işçilerin lojman sorunları tamamiyle hall edilene kadar devam etmelidir. Yapılan bütün ayrımlar içerisinde lojman sorunu en önemlilerinden biridir.

Ev sorunlarıyla uğraşan kurumlar, göçmen işçilere karşı çok büyük bir haksızlık etmektedirler. Şehir içlerinde ise bekar işçilerin durumları dahada kötüdür. Lojman sorumluları, otel sahipleri göçmen işçilere karşı büyük ölçüde ırkçılık uygulamaktadırlar.

Böylece göçmen işçiler gecekondularda, enkaz haline gelmiş otellerde, yıkılıp terk edilmiş evlerde barakalarda ve isimle foye denilen viranelerde oturmaktadırlar. Renault fabrikasında olan bu olay diğer fabrikalarda da olmaktadır.

Aslında bu mesele patronlarla patronların hükümetinin göçmen işçilerin oynadıkları bir oyundan başka hiç bir şey değildir. M. Dojoud'un (yabancı işçiler bakanı) demogojilerden ibaret olan ve vadelerden ileri geçmeyen konuşmalarının, maskesini düşürmek gerekmektedir.

● VAGONLARDA YAŞAYANLAR :

Bu gün fransada yüzlerce ve yüzlerce işçi çağ dışı olarak, terk edilmiş tren vagonlarında yaşamaktadırlar.

Oysa fransa ekonomisinin gelişmesi için tamamen zorunlu olan tren yollarını döşeyen bu işçilerdir. Halbuki onların hayat şartlarını incelediğimizde, hiç bir gelişme göze çarpmaz. İsticiler olarak yalnız kömürden faydalanırlar. İşçilerin 8'er kişi olarak oturdukları bu tren vagonları sağlığa elverişli değildir. Bu işçiler yalnız ve yalnız kendileriyle birlikte çalışan fransızları tanırlar. Bunun dışında fransız halkıyla hiç bir ilişkileri yoktur.

Fransanın kuzeyinden, güneyine, doğusundan, batısına boylan boya döşenen bu tren yolunun yapımcıları olan işçiler yalnız ve yalnız tren raylarını tanırlar. Fakat bu işçiler CGT nin yapım dalındaki sendika örgütleriyle yılda 90 günün içeren paralı izinlerini resmi olarak almışlardır.

C.G.T.NİN YABANCI İŞÇİLERİN LOJMAN SORUNU ÜZERİNE GENİŞ KAMPANYASI :

C.G.T. 4cü konferansında lojman problemleri üzerine geniş ulusal kampanyaya girmeye karar verirken, bütün örgütlerine insanca yaşama hakkı için mücadelede özellikle önemli bir hedef tayin etmiştir.

Bu sorunlar bir gerçeği yansıtmaktadır. Bu gerçek genellikle acıdır ve baskılardan kuruludur. İş hayatı dışındaki en küçük ayrıntılarda dahil olmak üzere güçlüklerden meydana gelmiştir.

Son günlük olaylardan alınmış olan aşağıdaki üç örnek bu acı gerçeği ve patronlarla, iktidarın sorumluluğunu gözler önüne seriyor.

a) 11 Eylül cumartesi günü Pariste, kiralık bir otel odasında kalan 3 cezayirli işçi oteldeki yangında can vermiş, diğer 19 işçide yanarak yaralanmıştır. Bu felaket hiç can güvenliğinin

olmadığı hattinden fazla kalabalık olan otellerde sık sık çıkan yangınlar zincirinin bir halkasıdır. Lojmanlar konusunda, hükümetin politikasındaki eksikliklerden ileri gelen bu gece kondu binaların felaketi acı bir gerçek olarak ortaya çıkmaktadır.

b) Kırsal bölge olan Dampierre en burly (45) de bir nükleer elektrik santrali kurulmaktadır. Bu santralin inşaatında 2000'e yakın işçi çalışmaktadır. Aralarında 1500'ü göçmen işçidir. Bu inşaatın işçilerinin 500-600 ü nerede ev bulursa orada oturmakta, hatta buldukları evler bazan iş yerinden çok uzakta olmaktadır. Mayıs 1974 den beri C.G.T.nin bu konuda Loiret ilinin patronlarına ve kamu yetkililerine getirmiş olduğu öneriler cevapsiz kalmıştır. Bu öneriler : Spor, Kültür, Sıhhi donatımların yapımları ile ilgiliydi. Bunlar

olmadan inşaat işçilerinin kültürel, toplumsal, ailevi, kişisel, hayat alanlarında ve iş alanında iyi şartlara kavuşabilmesinden söz edilemez.

c) Sanacotra foyelerindeki mücadele sadece işçilere lojman temin etmekle bütün meselelerin konut konusunda hallolmuş olmadığını gösteriyor. İşçilerin saygı görmeleri ve iyi yaşam sürdürmeleriyle ilgili önemli olan sorunların çözülmesinde gerekiyor. Lojman ödeneklerinden yararlanmaları ve kiracı olarak kabul edilmeleri için işçilerin yapmış olduğu mücadelelerine karşı Pontatow-skinin kullandığı faşist metotların çirkinliği göze çarpmaktadır. 4 cü ulusal konferansın bu konudaki girişimi iş yerlerinde, Şantiyelerde, oturma yerlerindeki bu faaliyetlerin gelişmesine yardımcı olacaktır.

● KIRALIK OTEL ODALARI

İşte bir kaç zamandır, bütün gazeteler sütunlarında otel yangınlarından bahsetmekten kendilerini alamıyorlar.

Pariste ziyaretlerine gittiğimiz bir yugoslav ailenin ev ve yaşama durumlarını gördük. Katetralin yakınlarında oturan portekiz arkadaşlarımızın durumu Limoges da ve Fransanın diğer şehirlerinde oturan göçmen işçilerin durumlarında muhakkakki ayındır.

Yaptığımız ziyarette ailenin durumu şu idi ; Boyanarak oturulabilir hale getirilebilmiş iki oda. Fakat odaları boyayan oturulacak hale getiren ev sahibi değil kendileriydi. Zira, onlar buraya girerken tamamen nemli, kırılı dört duvar ve bir soba, ottan yapılmış bir yataktan başka hiç bir şey yoktu. Aile burada 4 yıl yaşadı. Burada yaşamak henüz ana okulun birinci sınıfında üç yaşındaki küçük bir çocuk için pekde kolay bir şey değildir. Anne evde çalışıyor, kendisine getirilen pantolon ve elbiseleri dikiyor. Bütün bir hafta boyu ayakladır. Baba marangozluk yapıyor. 7 kişiyi beslemek zorundadır. Üstüne üstelik memleketteki yakınlarında para göndermek mecburiyetindedir.

Ziyaretinde olduğumuz aile şöyle anlatıyor. « Bu mahallede 600 e yakın aile oturmaktadır. Onlarında bizim gibi, apartman içersinde tuvaletleri ve sıcak suları yoktur. Evimizdeki eşyalar tamamen kullanılmayacak hale gelmiştir. Ev sahibi her bir odanın kirası 180 frank olduğu halde bizden iki oda için 500 frank almakta ve bu rakamı kira fişine kaydetmemektedir ».

Bu evlerde tamir edilmeyen gaz boruları elektrik kanalları rüzünden sık sık yangın çıkmakta ve ölümlere sebep olmaktadır. Onların tek yangın koruyucuları yalnız veyalnız Duvarlara ev sahibi tarafından yerleştirilmiş olan yangını haber veren aletlerdir.

● GELECEKTE KÖTÜ

ŞARTLARDA OTURANLAR KALMAYACAKMI ?

« On-on beş senelik bir müddet içerisinde göçmenlerin konut sorununa bir çözüm yolu getirilecektir » yabancı işçiler bakanı Dijoud açıklamasıdır. Du-joud gibi bir çok hükümet temsilcisi Dijoud'dan önce bu konuda bir çok vaatlerde bulunmuştur. Michel Degre 1964 senesinde gecekondularını kısa bir zaman içerisinde ortadan kaldıracığını vaad ediyordu. Ondan sonra gelen, Chaban Delmas başbakan iken Aubervilliers de afrikalı işçilerin yangında dumandan boğulması üzerine kısa bir zamanda göçmenlerin oturduğu yıkık dökük binaların ve otellerin ortadan kaldırılacağını açıklamıştır. Bu gün gerçek bambaşkadır. Gece kondular hala var ve yarım milyona yakın göçmen, sıhhi şartlar bakımından, çok kötü konutlarda oturuyorlar. Onbinlerce göçmende şantiye barakalarında, terk edilmiş vagonlarda sıhhi donatısız otellerde kalmaktadır. Konut şartları iyi olan foyelerde kalan işçiler ise daha başka sorunlarla karşılaşmaktadır, kiralar pahalıdır, tahammül edilmez askeri bir disiplin işçilere dayatılmak isten-

mektedir. (1) Binlerce aile ikinci dünya savaşındaki esir kamplarına benzeyen kendilerine geçici olarak tahsis edilen konutlarda yaşamaktadır. Yönetmenliğe göre Paris bölgesinde ve Lyon, Bordeaux, Nancy, Marseille ve Toulouse gibi nüfusu 100000'i aşkın şehirlerde yeni konutların % 7,5 i ve boşalan eski konutların % 50'si kötü şartlarda oturanlara tahsis edilmektedir. Bu konuda uzun senelerden beri kendilerine bir konut tahsis edilmesini bekleyen büyük sayıda göçmen işçilerin bu haktan faydalanamadıkları görülmüyor. Ayrıca yıkık dökük konutları göçmen işçilere kiralayan ve namussuzca onların sırtından aşırı kar yapan kişiler ise kanun tarafından cezalandırılmamaktadır. Bu arada Dijoud bu toplumsal alandaki demogojisine devam etmektedir.

Sanacotra Foyerine göre 47500 kiracı işçiden 38500'ü 1975 senesinin ikinci yarısında 2200 franktan az bir para kazanmaktaydı.

● YENİ TEDBİRLER !

İşçilerin ailelerini getirebilmeleri, ailesini yeni getiren işçilere para yardımı konusunda ve göçmen işçilerin konut sorununa işverenlerin ödedikleri toplam ücretlerin % 0,2 oranında tahsis ettikleri paralarla ilgili alınan tedbirlerden söz etmek mümkündür. Fakat gerçek durum nedir Fransada 1000,000 a yakın bekar veya ailesi memleketinde olan göçmen işçi vardır. Aşağı yukarı toplam 800 foyedeki yatak sayısı 170000 dir. 1972 den beri toplam yatak sayısı sadece 20000 kadar artış göstermiştir. Aynı sene ve onu izleyen 1973-1974 senelerinde fransaya giren bekar ve ailesini memleketinde bırakan göçmen işçilerin sayısı ise 337530 idi.

İşçilerin ailelerini fransaya getirebilmeleri konusundaki yönetmeliğin uygulamasında kolaylıklar yaratıldı. Fakat çok az sayıda göçmen işçi aileleriyle beraber oturmaları için uygun olan evler bulabilmektedir, ve bu nedenle ailesini getirebilenlerin sayısı aslında azdır. Fransaya ailesini yeni getirenler bu konuda kendilerini ödenmesi gereken para yardımıyla 1976 senesinin temmuz ayından beri faydalanmaları gerekmektedir. Konut konusunda 52 metre karelik bir apartman için ödenen bu para yardımının miktarı 1000 frank olmalıdır. ve bu tam bir sene

boyunca sürmelidir. Bir kez daha bu para yardımını F.A.S. ödemektedir, yani bu para yardımına katkıda bulunanlar işçinin ta kendisidir. Bu tahammül edilmez bir durumdur. Üstelik te hiç bir aile bu yardımdan tam olarak faydalanamamaktadır.

O.N.I. ye küçük tahsisatlarda bulunarak bu yükü omuzlarından atmıştır. 1976 senesine kadar % 0,2 lik verginin sayesinde altı yüz milyon frank toplanması gerekiyordu.

Nekadar toplanmıştır ? Ve bu para nereye kullanılmıştır ? Patronların bu yoldan katkısı 31 aralık 1975 senesinde öğrendiğimize göre sadece 3250 H.L.M. konutu 150 lojman ve diğer 1031 konutun yapılmasına ve 1390 konutun onarılmasına yararıştır. Konulara göre iş yerleri komitelerine iş verenlerin bu konuda danışması gerekirken iş verenler başına büyük ve keyfi bir şekilde hareket etmişlerdir. Diğer yandan hükümet, yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgililenen kurullara ve il komisyonlarına baskı yapıyor, onların yabancı işçiler için aldığı kararları her zaman reddediyor. Ve yabancı işçiler üzerinde baskıyı artırmak için siyasi polis şebekesini günden güne geliştiriyor.

● MÜCADELEYE SONUNA KADAR DEVAM ETMEK :

Patronlar ve onların hükümetinin karşısında, başarılar, C.G.T. ve onun örgütlerinin dayanakları sayesinde kazanılmıştır.

Önümüzde en basit örnek Sanacotra foyelerinde kazanılan başarıdır. Fakat mücadelemiz bunu kazanmakla bırakılmıyor. Zira Sanacotra foyelerinde daha alınması gereken haklarımız kayıyor. Bu haklarımız bizlere verilmesi gereken lojman ödenekleri gibi doğal olan haklarımızdır.

Sanacotra foyelerinde oturanların kiracılık niteliklerinin resmi olarak tanınması, foyelerde sendikal örgüt temsilcilerinin bulundurulması ve bütün bu haklarımız için fransa çapında bir toplu sözleşmenin yapılması gerekmektedir.

Sanacotra foyeleri dışında A.D.E.F.-AFTAM-A.S.S.O.T.R.A.F.-A.F.R.P. gibi diğer foyelerin sorunlarında halledilmesi gerekmektedir.

Ekim ayı sırasında, bu kampanyanın kendine has eylem biçimlerini ve amaçlarını belirlemek için bölgesel toplantılar yapılmıştır.

Foyer sorunlarını çözümlmek için yapılacak olan eylemlere, bütün örgütlerin bütün göçmen ve fransız işçilerin etkin olarak katılmaları gerekmektedir.

C.G.T. olarak eylemlerimiz göçmen ve fransız işçilerini kendi başlarına yalnız bırakacak hayalci ve keskin laflar değildir.

Eylemlerimiz fransada yaşayan bütün emekçilerin demokratik hakları için Pontatowskinin polist karşısında bütünleyicidir.

Patronların ve onların iktidarlarının karşısında göçmen ve fransız işçilerin tek ses olarak çıkmaları gerekmektedir.

● BİLMEKTE YARAR VAR ● BİLMEKTE YARAR VAR

● Kiracılar derneği

Fabrikada ve şantiyede olduğu gibi, kirada oturan işçiler sık sık, ev sahipleriyle uyumsuzluk halinde-dirler.

— Aşırı yüksek kiralar.
— Yapılmayan tamiratlar.
— Ödenmesi gerektiği halde ev sahiplerinin sizlerden aldığı paralar.

V.S. için aşağıdaki adrese gidiniz. (Milli Kiracılar Konfederasyonu)
La Confederation Nationale de Locataires
9, rue Monthero 75012 PARIS

● Lojman ödenekleri :

« Fransız işçileri için önceden ayrılmış olan lojman ödeneklerinden, Fransada aileleriyle birlikte oturan yabancı işçilerde faydalanırlar ».

Bu miktar gelire ve kiraya göre değişir.

Fakat diğer taraftan, memleketlerinde kalan işçi aileleri için lojman ödenekleri verilmemektedir. Fransada bulundukları sürece ikinci bir lojman aramaya mecbur kalan işçiler içinde ödenek yapılmamaktadır.

CGT Fransada yalnız yaşayan işçilerde lojman ödeneklerinin verilmesini istiyor.

● Evi havalandırma

tertibatı hayatı bir sorundur :

Sıhhi sebeplerden dolayı, bir odanın havalandırılması gerektiğini herkes bilir.

Fakat, bir odanın havalandırma tesisatının olmayışı ölüme sebep olacak kazaları meydana getireceğini düşündünüz mü ?

Odanın içinde kömürle veya odunla çalışan bir ısıtıcı varsa, kapıda veya pencerede, temiz hava alabilmeye yarayacak bir hava deliği bırakmak gerekmektedir. Aksi halde havasızlıktan hastalanma tehlikesi vardır.

● Yüksek apartmanlarda oturanlar için :

H.L.M.lerde, çocuklar yüksek lojmanlarda yaşamaya alışkın değildir. Eşyaların aşağı düşmesini önlemek için balkonlara tel örgü çekmek, yada pencereleri ve kapıları kapatmak suretiyle önemli kazaları önlemek için gerekli ilk tedbirleri almalarıdır. Bu konuda dikkatsizlik kötü sonuçlar doğurabilir.

GREVE EN ESPAGNE

İSPANYA: 12 KASIM 1976 GENEL GREVI

Sendikal örgütler koordinasyon'unda birleşen üç demokratik sendikal örgüt (işçi komisyonları, genel işçiler birliği ve işçi sendikal birliği) 12 Kasım 1976'da bir genel grev ilan ettiler.

Genel grev oldukça disiplinliydi. Başlıca istekleri şunlardır:

- Ücretlerin dondurulması, işsizlik ve işten atmalara karşı.
  - Sendikal reform için.
  - Ücretlerin genel olarak 6000 pesetas (yani 420 Fransız frankı) yükseltilmesi için.
  - Resmi sendikaların ortadan kalkması ve sendikal hürriyet için.
  - İş garantisi ve genel af için.
- BU ÇAĞRIYA 2 MİLYONDAN FAZLA İŞÇİ KATILDI**
Madrid'de muhalefet güçlerini bir

araya toplayan içinde başlıca muhalefet partilerinin bulunduğu «ortak ilkeler etrafında toplanmış demokratik örgütler» in kuruluşunda yeni bir adım atıldı. Ortak ilkeler, İspanyayı saran politik, ekonomik ve sosyal krizi önlemek için çareler tavsiye ediyordu.

Başlıca çareler şunlardır:

- Hemen demokratik bir hükümetin kurulması.
- İstisnasız bütün politik partilerin ve sendikal örgütlerin kanunen tanınması.
- Özellikle hareketlerinin tanınması ve Katalonya, Özkadi ve Galis özerk hükümetlerinin kurulması.
- Enflasyon ve işsizlikle mücadele etmek için müşterek kazırlanmış ekonomik program.

ANGOLA-MOZAMBİK EMPERYALİZMİN NEOKOLONYALİZMİNE VURULMUŞ BİR DARBE

Emperyalizm, Afrika halklarının bağımsızlık savaşlarına karşı, bağımsızlığını kazanan yeni devletlerin yönetimine kendi adamlarını getirmeyi bildi. Yani, emperyalizm söz konusu olan memleketlerin zenginliklerini sömürmek yollarını buldu (işçi neokoloniyalizm budur).

Fakat Afrika halkları neokoloniyalizm'e hayır demeye ve politik, ekonomik tam bağımsızlıklarını dayatmaya başladılar. Milli zenginliklerine tam anlamıyla sahip çıkmak istiyorlar. Bu daha önce Cezayir, Gine, Konakri, Kongo ve Madagaskar v.b..... nin durumuydu. Fakat portekiz sömürgecilerinin sona ermesiyle bu akım daha çok güçlendi Angola, Mozambik, Gine Bissao cumhuriyeti, ve Campvert cumhuriyeti kapitalist olmayan gelişme yolunu ve insanın insanı sömürüsüne son veren bir toplumun kuruluşunu seçtiler.

Bu durum dünyanın bu bölümünde, genellikle güney Afrikada güçler dengesini büyük ölçüde değiştirdi. Zimbabve, Nabil, Zambi gibi güney Afrika ülkelerinin mücadeleleri bu yeni durumun verdiği cesaretle yeni boyutları aldı. Bu halklar bu gün Angola, Mozambik ve sosyalist gelişme yolunu seçmiş olan diğer memleketlerin aktif dayanışmasına ve yardımlarına güvenebilirler.

İşte bu yüzden, imperyalizm Angola halkının kurtuluş savaşını kırmak için FNLA ve Unitayı kukla olarak kullanmış, diğer traftan Zaire ve Güney Afrikanın gericileri, ırkçı ve kanlı baskı rejimlerinden faydalanmıştır.

Angola'da olduğu gibi, emperyalizm ve yeni sömürgecilik yok edilecek. Afrika halkları özgürlüklerini, saygınlıklarını ve insanca yaşama haklarını almasını bileceklerdir.

PORTEKİZ'DE SENDİKALARI BÖLME ÇABALARI

Portekiz'in bütün sendikaları kongrelerini zor şartlar altında hazırlıyorlar.

Entersendikal 1 Ekim 1970 den beri, fasizm döneminde de gizli ve yarı gizli olarak Portekiz emekçilerinin çıkarlarını savunmuştu. 25 Nisan 1974'te örgütlü bir güç olarak ortaya çıktı.

19 Mayıs 1974'te Entersendikal'ın çağrısı üzerine 1 milyon emekçi Lizbon'da toplandı. 14 Ocak 1975'te ise tek bir sendikal merkezi örgüt olmasını istemek üzere 500 binden fazla emekçi Entersendikal'ın örgütlediği yürüyüşe katıldılar.

Bugün sendikalar, sendikaların yüzde 80'ini içlerinde toplamakta ve tek bir merkezi sendikal örgütün olmasını istemektedirler. Buna karşı çıkan bir kaç sendikaların yönetimi ise gün geçtikçe yalnız başına kalmaktadır. Birleşik bir sendikal merkez için yürütülen hareket sonucunda bunlar bir biri ardından bu harekete katılmaktadırlar.

25 Nisan'dan beri bazı siyasi partiler anti komünist propagandalarla emekçilerin birliğine karşı çıktılar.

Bu gün 1. anayasal hükümetin, anayasaya karşı aldığı kararlardan biri de: sendikal birliği öngören kanunu, emekçilerin isteğine karşı olarak, ortadan kaldırmasıdır. Böylece yeni sendikal merkezlerin kurulmasına kapılar açılması oluyor.

Patronların esas amacı hükümetin yardımıyla, kapitalist sömürüyü daha iyi uyguluyabilmek için emekçileri bir çok sendikal örgütte bölmeyi denemektir. Yani bölmek ve yönetmek Bunlara rağmen, portekiz'deki birleşik sendikal hareketi güçlenmektedir. Gericiler saldırılar, umduklarının tam tersi etkiler yapmaktadır. Portekiz emekçileri, geçmişlerindeki deneylerle de, çıkarlarını savunmanın en iyi imkanının kendi aralarındaki birlik olduğunu gayet iyi bilmektedirler.

Fransız emekçileri, portekizli kardeşlerinin haklı olduklarını bilmektedirler. Fransa işçi sınıfına, bölünmelerin ne mal olduğunu bilmektedirler.

Portekiz emekçilerini bölme girişimleri, emekçilerin gücünü zayıflatmak, «toprak reformuna» son vermek ve 25 Nisan emekçilere kazandırdıklarını ortadan kaldırmak amacıyla.

le 12 novembre 1976, en Espagne

BAY BEYEFENDİ

« THEATRE ACTION TRETEAUX » Tiyatro gurubu tarafından oynanan « BAY BEYEFENDİ » oyununu seyrettik. Bu gurupta çeşitli memleketlerden yabancılar var : Tunuslular, cezayirli, bir portekizli, bir fransız kadın. Böylece seyirci-işçilere bir çok dilden konuşabiliyordu. Herkes kendisini ilgilendiren şeyi dinliyor, yani kendi dilinden olanı.

« BAY BEYEFENDİ » bir saat boyunca, içinde kendi havasında bir yabancı gibi olan fransız bir kadın işçinin ve çeşitli memleketlerden yabancıların bulunduğu bir müessesede çalışmayı ve yaşadığı anlatıyor. Tablolar göstererek mücadelelerinden ve kültürlerinden bas ediyor, birlikte olma ihtiyacını ifade ediyor. Kendi aralarında ve bütün işçi sınıfıyla birlik.

« THEATRE ACTION TRETEAUX » li yoldaşlar bize bu konuda şöyle söylüyorlar : « Çalışmalarımızı Fransız ve yabancı işçileri ilgilendirecek şekilde düzenle-

dik. Kendimizi işyeri komitelerinin sorumluları tarafından sürdürülen çalışma çevresinde görüyoruz. Gerçekten, işçi sömürüldüğünün farkına somut olarak işyerlerinde veriyor. İşçi iş yerinde daha duyarlı, daha anlayışlıdır. »

1977 den sonra « Bay Beyefendinin adı » Arap şivesiyle yazılmış bir gösteride « Ali, Jose ve Louise » olacaktır. « Mamluk Jaber'in kafası ». Ayrıca çeşitli müzikler ve bir çok lisanlarda tiyatro yer alacaktır.

Şayet « Théâtre Action Treteaux » şehrinize gelirse, size onu görmenizi ve dinlemenizi tavsiye ediyoruz. Tiyatro hem bizi eğlendirir, hemde çok şey öğretir. Böyle tiyatrolar yabancı işçilere kendilerini görmek, fransız işçilerine ise yabancı işçilerin kültürlerini ve memleketlerini tanıma fırsatı veriyor.

Her çeşit bilgi için, yoldaşlar yabancı işçiler bölümüne (208 86 50) veya « Théâtre Action Treteaux » ya baş vurabilirler.

TIYATRO

PLAIN TIYATROSUNDA ÖFKELİ KÖYLÜLER

Tiyatronun profesyonelleri yeni bir tiyatro gurubu kurmak için toplandılar :

Yol. İlk gösterileri : « Bir isyan'ın hikayesini veya Fuente Ovejuna bayramı » Jean Le Banniec tarafından sahneye koyulmuş olup 1 ekimden beri 73 rue ru general Guillaumat Paris 15 teki La Plaine tiyatrosuna oynanmaktadır. Bu, Lape de Vega'nın bir piyesidir.

Lope de Vega « Fuente Ovejuna » yı yazmak için, 1476 yılında İspanyanın küçük bir şehrinde derebeylerine karşı yapılan isyanı anlatan tarihi eserlerden faydalanmıştır.

1976 yılında, 5 yüz yıl sonra Jean Le Bonniec ve Pierre Gondard tarafından günümüze uydurulan bu hikaye, kurtuluşun yarattığı bayram havasının üstüne basarak bu isyanı anlatıyor.

Ücretler için mücadele etmek iyidir. Fakat yeterlimidir ? Fransada Renault fabrikasında 1967 den beri çalışıyorum. Ücretlerimiz için mücadele ediyoruz. Her ücret yükselişinden sonra bizi daha çok çalıştırıyorlar. O zaman buna bir ücret yükselmesi denilemez.

Aynı zamanda çalışma hızının yükselmesinin veya yeni işçilerin alınmasının garantisi istenemezmi.

DIARA,
Renault Billancourt.

Haklısın bir ücret yükselmesi elde etmek işçinin ve ailesinin hayatını garantiye alması için yeterli değildir.

Patronlar sendikal eylemlerle vermeye mecbur kaldıklarını ve bunu almanın yollarını aradılar.

Çalışma hızını artırıyorlar, iş süresini uzatıyorlar, işçi sayısını azaltıyorlar, mümkün olduğu kadar fazla kar yapmayı amaçlıyorlar.

Bunun içindirki C.G.T. ücret düşüklüğü olmaksızın 40 saatlik iş haftasına dönülmesini tatabik edilmediği her yerde ard arda iki dinlenme gününün olmasını, tatil ayına 5ici bir hafta eklenmesini emeklilik yaşınının 60 olmasını V.S.... istiyor.

Bütün bu talepleri patronlar ve bugünkü hükümet hiçe sayıyorlar. Diğer taraftan sol'un yapmış olduğu ortak program bu isteklerin yerine gelmesi için gereken yolları gösteriyor.

İşte bunun için C.G.T. Ortak program'ın öngördüğü değişikliklerden yanadır.

...

Yabancı olduğumdan 7 ekimde greve katılmadım. Fransaya çalışmak için geldim. Çalışma şartları ve ücretler için, fransız ve diğer arkadaşlarımla birlikte mücadeleye katılıyorum. Fakat 7 ekim grevi, hükümete karşı yapılmış politik bir grevdir. Benim bu fransız hükümetiyle alıp vereceğim hiç bir şey yok ve ayrıca bu benim işim değildir.

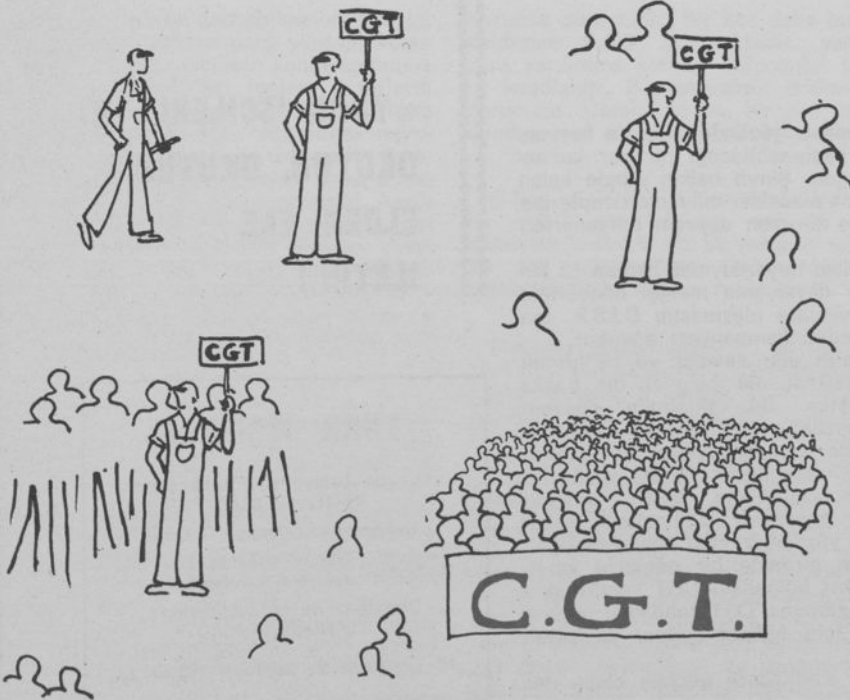
Mustafa D.,
Berliet Venissieux.

7 ekim grevini yaptığımız göre biz meseleleri daha değişik bir yönden gördük. Bak niçin olduğunu sana söyleyeyim.

Başbakan' ücretlerin 1977 de % 6,5 oranında dondurulacağını ilan ettiği, ve sigorta kesintilerini yükseltmeye, ödemeleri düşürmeye karar verdiği zaman, patronlara yarayan bir politika yapmış olur.

İşçilerin politikadan korkacak hiç bir şeyleri yoktur. Yaşantılarının daha iyi olması için hangi kararların alınacağını söylemek onların görevidir. Ücretlerin yükselmesi Fransa'da tüketimin gelişmesine yardım edecektir. Ücretlerin yükselmesiyle yeni iş sahaları açılacaktır. Gerek fransız gerekse yabancı olsun, işçiler çıkarları için mücadele etmek hakkına sahiptirler. Ve bu mücadeleyi beraber yürütmekte çıkarları vardır.

Sendikalar herkesin haklarını savunup Örneğin : Asgari ücretin ayda 174 saat için 2000 frank olmasını isterken, patronların çıkarları bu sendikaları politika yapmakla suçlayarak işçileri kendi aralarında bölmektir.

D.İ.S.K.in SESİ GAZETESİNDEN ALINMIŞTIR

**YURT DIŞINDAKİ KARDEŞLERİMİZ
UYANIK OLMALIDIR**

Yurt dışındaki kardeşlerimiz, yıllardır ayrımcılığın, haksızlığın kurbanıdır. Çalıştıkları gelişmiş kapitalist ülkelerde, herkes gibi vergi verirler. Ama eşit haklardan bir türlü yararlanamazlar. Sırtlarındaki aşırı sömürü durmadan katmerleşir.

Patronların « Kâr, daha çok kâr » hırsı yüzünden, kapitalist düzenin ekonomik bunalımı son yıllarda derinleşince, haksızlık da iyice arttı. Göçmen işçiler, kitle halinde geri gönderilmeye başladı. Baskılar yoğunlaştı. Taşınma yasakları kondu. 1975 yılından bu yana sadece Federal Almanya'dan yurda kesin dönüş yapan kardeşlerimizin sayısı 150 bine yakındır.

Geçtiğimiz yıl, Federal Almanya hükümeti işçilerimizin çocuk paralarını gaspetti. Türk yetkilileri ağızlarını bile açmadı. Niçin ?

Çünkü Batı Avrupa tekeli sermayeyle Türkiye'deki tekeli sermaye, oradaki gerici iktidarlara buradaki MC içiçe, can ciğer kuzu sarmasıdır da ondan.

Geçtiğimiz günlerde MC'nin, koda-man patronların, sarı sendikaların ve gerici basın, göçmen kardeşlerimiz üstünde ne biçim oyunlar tezgâhladıkları bir deta daha ortaya çıktı.

Kendi deyişleriyle « ilk özel sektör gazetesi olarak, olayların akısını değiştirmek ve rejimi rayına sokmakta, basının görevini çok çok aşan hizmetler ifade eden » bir gazete « Büyük İşçi Kurultayı » düzenledi.

Başta MC'nin başı Demirel ve bakanları, İşverenler, İşveren sözcüleri, İşveren Sendikaları Başkanı Narin, Türk-İş yöneticileri ve 7 Avrupa ülkesinden 30

işçi katıldı bu toplantıya. Bu 30 kişinin hangi yöntemle seçildiği, kitleleri ne kadar temsil ettikleri ve ne derece işçi oldukları tartışma götürür elbette.

En gerici güçlerin, sermaye yanlısı saldırgan yayın organı « Tercüman »'ın amacı gittikçe gerileyen MC'ye yurt dışından destek sağlamaktır. MC'nin başı ve yetkilileri bol bol vaatlerde bulundular. Oy hakkı, işçi çocuklarının eğitimi vb... Bu istekler yeni değildir. Yurt dışındaki kardeşlerimiz, bu haklı isteklerini yıllardır elleri sürüyorlar. Gerici iktidarların, MC'nin kulakları hep tıkalıydı bu isteklere. Dağda kurt öldü de, MC'nin kulakları bugün birdenbire açıldı mı yoksa ? Ama halkın istekleri

onların bir kulağından girip ötekenden çıkar.

MC'nin başı, serbest dolaşım konusunda tavizkârlığını saklayamadı. « Serbest dolaşım konusu AET ülkeleriyle yapılan katma protokoluna konmudur. Ancak bazı seyler eskimiştir. Sartlar değişmektedir. » dedi.

İşveren sözcüsü Narin daha açık konuştu. « Sanayi hamlesinin sekteye vurulmaması » gerektiğini, « Bunda da en büyük sorumluluğun gene yurt dışında çalışan işçilerimizin omuzlarına bineceğini » söyledi. Böylece Narin, « kâr, daha çok kâr », « sömürü, daha çok sömürü » için « döviz, daha çok döviz » istiyordu.

Türk-İş Genel Sekreteri Şide, « Kesin dönüş için Almanya'da birçok işaretlerin olduğunu » belirttiikten sonra, « Kesin dönüş hazırlıklarına başlamalıyız. » dedi. O da böylece, F. Almanya hükümetinin, kardeşlerimizi kitle halinde geri gönderme siyasetini tasdik ediyordu.

« Büyük İşçi Kurultayı », MC + İşveren + Türk-İş + Gerici Basın dörtlüsünün tezgâhladığı bir oyundur. Amaç, yurtdışındaki işçilerimizin daha da çok sömürülmesini sağlamaktır. Sömürüyü görmelerini, sömürüye karşı mücadele etmelerini önlemektir.

« Tercüman » yazıyor : « En fazla üç ay diyorum... Göreceksiniz, Türk işçisi, Avrupa'da başı dik, gönlü rahat yepyeni bir insan olacak. »

Lâfa bakın... Aldatmacaya bakın !... « Büyük İşçi Kurultayı » nı tezgâhlayanların unttuğu bir şey var ! Aşırı sömürü altında inleyen, ama hızla bilinçlenip örgütlenen Avrupa'daki kardeşlerimizin, böylece duygusal söz ve vaadlere kanma dönemi çoktan geçmiştir. Onlar artık gerçekleri açıkça görüyorlar ve sahte İşçi Kurultaylarının altında yatan OYUN'ları biliyorlar.

DISK, yurt dışındaki işçilerimizin eşit haklara, oy hakkına sahip olmaları için sürekli bir mücadele veriyor ve gasedilen paralarını alabilmek için sonuna kadar mücadele edeceklerine inanıyor.

**C.G.T. nin Türkiyedeki
depremle ilgili olarak**

**Disk e (Türkiye
devrimci işçiler**

**Konfederasyonu)
gönderdiği telgraf**

Memleketinizde meydana gelen korkunç felaketi öğrenmiş bulunuyoruz. Bu güç durum ve şartlarda sizin acılarınızı Fransa işçileri adına en içten duygularımızla paylaştığımızı bildiririz.

Müteessir ve üzgün olarak baş sağlığı dileklerinizi, ölenlerin ailesine iletmenizi rica ederiz.

C.G.T. Bu felaketin kurbanlarına Fransa işçilerinin kardeşlik ve dostluk duygularını bu şekilde ifade ettiğinden memnundur.

C.G.T. nin ilgili örgütleri bu üzücü olaydan etki görmüş türk işçilerinin yardımında aktif ve kardeşçe dayanışmaları ile yer almaktadır.

C.G.T. nin Konfederal Bürosu depremden zarar görenlere dayanışma için, hemen 10.000 F. göndermeye karar vermiştir.

Sevgili yoldaşlar ; sizi en kardeşçe duygularımızla Selâmlarız.

Paris 25 Kasım 1976.

VANDA DEPREM

24 Kasım çarşamba günü, muradiye ve çevresini yerle bir eden bir deprem oldu. binlerce vatandaşımız canını ve malını kaybetti. Bu kış gününde soğukta, karda evsiz barksız kaldı.

Yıllar yılı iktidarların ihmalinin bir neticesi olarak bu gün deprem bölgesinde yoll bulunmamaktadır. Depremden sonraki ilk iki üç günlük zaman içerisinde bir çok köye kurtarma ekipleri ulaşamadı. Ulaşıldığı zaman ise ne kızıl ayın nede hükümetin elinde gerekli soğuktan koruyucu çadırlar ve yardım malzemesi bulunmadığı için kurtulma ihtimali olan yaralıların bir kısmı ölüme terk edildi.

Yurdumuzun bir deprem bölgesi olduğu bilinmektedir. Bilindiği halde niçin hiç bir tedbir alınmamaktadır. Halkımız doğa felaketi karşısında kaderiyle başbaşa bırakılmaktadır, bunun sorumlusu iktidarlardır. Oysa onlar bunun sorumlusu değilmiş gibi hareket edip sahte göz yaşı dökerek elden gelen herşeyin yapılacağını beyan ediyorlar. Utanmadan onların bu güne kadarki ihmallerinin acısını çeken halka yalan söyleyip demogoji yapıyorlar. Bütçeden her yıl ayrılmakta olan deprem fonundan ve her depremde yaratılan deprem milyonerlerinden bahsetmiyorlar. Gazeteler yardım malzemesi dolu 20 TIR kamyonun kaybol duğunu yazmaktadır. (Bu yüzden CHP'li milletvekilleri tarafından meclis soruşturmasının açılması istenmiştir).

Deprem bölgesinin halkı ekseriyetle hayvancılık

yaparak geçinmektedir. Deprem yüzünden ise ne hayvanların barınabileceği nede beslenebileceği bir yer kalmamıştır. Fırsatçılara gün doğdu. Şimdi halkın elinde kalan hayvanları yok pahasına satın alacaklar milyonları ceplerine indirecekler. Her depremde türeyen deprem milyonerleri yine türeyecektir.

Sendikamız C.G.T. ise olayı duyarduymaz hemen 10 bin frank para ile birlikte bir dayanışma mesajı döndermiş bu yardımın felakete uğrayanlara ulaşmasını D.İ.S.K. ten istemiştir. Ardından bir yardım kampanyası açmıştır.

Bundan başka emekçilerin aile sevgisi ve bağlılığını gayet iyi bilen CGT sendikası, 60 bölgesi bir başka girişimde daha bulunmuştur. Bu girişimde deprem bölgesindeki vatandaşlarımızdan izine gitmiş olanların izin dönüşü eski işleri nede karşılaşacakları güçlüklerin giderilmesine dönüktür. CGT sendikası deprem yüzünden memleketine gitmek mecburiyetinde kalan türkiyeli emekçilerin bu gidişlerinin maazeret izini olarak kabul edilmesini istemektedir. Bu yüzden izinden dönen türkiyeli emekçiler eski iş yerlerine girmede bir güçlükle karşılaşarlarsa hemen buldukları bölgedeki CGT sendikasına gitsinler ve durumlarını anlatsınlar, CGT sendikası onların eski işlerine girebilmeleri için elinden geleni yamaktan kaçınmayacaktır.

CGT sendikası türkiyeli emekçilere geçmiş olsun der baş sağlığı diler.

**« TÜRK İŞÇİLERİ » NI
OKUYUN, OKUTUN
ELDEN ELE
İLETİN !**

TÜRK İŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS (10me)
BOTZaris 86-50

Imprimerie Lensoise - Lens

Travail exécuté par des
ouvriers syndiqués.

Directeur de la publication :
TANGUY Aubin

N° Commission paritaire 158 D 73